

Опис освітнього компонента вільного вибору

Освітній компонент	Вибірковий освітній компонент 6.1 «Західноєвропейська культура доби Відродження»
Рівень ВО	Перший (бакалавр)
Назва спеціальності/освітньо-професійної програми	014 середня освіта (історія) / середня освіта, історія, правознавство
Форма навчання	Денна/Заочна
Курс, семестр, протяжність	3 (5 семестр)/ 4 (7 семестр), 5 кредитів ЄКТС
Семестровий контроль	Залік
Обсяг годин (всього: з них лекції/практичні)	150, з них аудиторних – 30 год. (10/20) денна форма; 10 (4/6) – заочна форма
Мова викладання	Українська
Кафедра, яка забезпечує викладання	Всесвітньої історії
Автор ОК	Доктор історичних наук, професор кафедри всесвітньої історії Крамар Юрій Вікторович
Короткий опис	
Вимоги до початку вивчення	Пропонована навчальна дисципліна розрахована на студентів, які прослухали курси загальної історії періоду античності, середньовіччя, ранньомодерної історії Європи, а також курси з історії культури, культурології, філософії, релігієзнавства, музеєзнавства, а отже підготовлені до засвоєння нових теоретичних і практичних знань, які мають переважно міждисциплінарний характер. Набуті в процесі вивчення знання будуть корисними та матимуть практичне застосування для студентів різних напрямів, зокрема спеціальностей «Історія та археологія», «Середня освіта, історія, правознавство», «Образотворче мистецтво, декоративне мистецтво, реставрація», «Музейний менеджмент, культурний туризм», «Культурологія», «Психологія», «Соціологія», «Туризм» тощо.
Що буде вивчатися	Мета курсу – сформувати у студентів уявлення про основні етапи європейської культури доби Відродження, ознайомити їх з фундаментальними досягненнями культури Італійського і Північного Відродження, їх загальними та специфічними рисами, сприяти поглибленню розуміння студентами основних закономірностей культурної еволюції європейських країн XIV – поч. XVII ст. Визначені хронологічні рамки дають можливість прослідкувати особливості духовного, художнього та повсякденного життя в країнах Європи,

виділити ті явища і процеси, що визначають своєрідність епохи. Особлива увага приділяється тим явищам і особливостям культури Відродження, які показують її новаторський характер, але вони висвітлюються у взаємозв'язках і конфліктах з іншими, нерідко не менш масштабними і характерними цивілізаційно-культурними течіями епохи (культура контрреформації, готика, ман'єризм, барокова культура).

Серед вузлових проблемних питань курсу виділимо наступні:

- джерела з історії культури Відродження; історичні передумови становлення ренесансної культури;
- зміна світоглядних орієнтирів європейців в епоху Ренесансу; нова концепція людської особистості;
- нові цінності епохи. Естетичні канони Відродження;
- коло тем та ідей мистецтва Відродження; нове, у порівнянні з середньовіччям, співвідношення архітектури, скульптури і живопису;
- роль меценатства в утвердженні нової культури.
- мистецтво італійського Відродження; італійські художні школи: сієнська та флорентійська (XIV ст.), флорентійська, умбрійська, падуанська та венеціанська (XV ст.), римська та венеціанська (XVI ст.);
- живопис треченто. Джото ді Бондоне, Сімоне Мартіні. Фра Беато Анжеліко. Архітектура раннього Відродження: Ф. Брунелескі, Леон Батіста Альберті;
- мистецтво кватроченто; флорентійська скульптура: Філіппо Брунеллескі. Донателло. Живопис: Т. Мазаччо, С. Ботічеллі, Андреа Вероккіо; «монастирський» живопис (Ф'єзолі, Гоццолі); Доменіко Гірландайо, П'єро делла Франческа, Андреа Мантенья, Джанбелінно;
- мистецтво Північної Італії XV ст.; творчість А. Мантенья; ферарська художня школа; Ф.Франча і Лоренцо Коста – представники болонської художньої школи; Мистецтво

	<p>Венеції. Родина Белліні; творчість В. Карпаччо;</p> <ul style="list-style-type: none"> - мистецтво Високого Відродження в Італії; творчість Леонардо да Вінчі; монументальний живопис; Рафаель Санті; скульптура Відродження; Мікеланджело Буанаротті; - венеціанська школа Відродження; специфіка живопису Джорджоне; Тиціан Віччелі; монументальний живопис: П. Веронезе, Я. Тінторетто; - мистецтво пізнього італійського Відродження; Андреа Палладіо та архітектура пізнього Ренесансу; - криза ренесансної культури; ман'єризм – як художня течія перехідної доби; - специфічні риси мистецтва Північного Відродження; поява техніки масляного живопису; нові жанри в малярстві: портрет, пейзаж, натюрморт, жанровий живопис, міфологічна та алегорична картини; - мистецтво Нідерландів доби «золотого віку»; І. Босх, К. Масейс; поява пейзажу як самостійного жанру живопису; І. Патінір; нідерландський “романізм”: Ян Госсарт, Бернарт ван Орлей, Ян Скорель; жанровий живопис: Пітер Артсен; Пітер Брейгель Старший; - мистецтво німецького Відродження: А. Дюрер, Ганс Гольбейн Молодший; Лукас Кранах Старший; - культура французького Відродження; провансальська школа живопису; А. Шаронтон, Н. Фроман; французька живописна школа: Ж. Фуке, Ж. Клуе; - французька література доби Відродження; Рабле, П. Рожар, гурток «Плеяда»; поезія П. Ронсара; - музична естетика Ренесансу; - національні композиторські школи XV-XVIст.: нідерландська (Дюфаї, Й. Окегем, Жоскен Дебре), італійська (Палестрина, Джезуальдо), французька (К. Жанекен), німецька (Г. Фінк, Арнольд фон Брук), англійська (Данстейбл, Дж. Тавернер), іспанська (К. де Моралес,
--	--

	<p>Т. Л. де Вікторія), чеська (Я. Т. Турновський, К. Гарант), польська (Миколай з Радома, Вацлав з Шамотул);</p> <ul style="list-style-type: none"> - західноєвропейське місто доби Відродження; громадська і приватна архітектура; - повсякдення епохи Відродження; - зручності сімейної приватності: житло, інтер'єр будинку, його вмеблювання. - приватний простір городянина; культурна і просторова периферія будинку; - західноєвропейський одяг та мода доби Відродження; - раціон харчування; їжа та напої; - манери аристократичного застілля; - інтимне життя; проституція і особисті потреби; - успіхи медицини; епідемії та війни; як лікувались? народжуваність, смертність тривалість життя.
<p>Чому це цікаво/треба вивчати</p>	<p>Запропонований курс дає можливість студентам на основі всебічного аналізу джерел, вивчення творів мистецтва та літератури, опрацювання понятійного апарату ознайомитись з фундаментальними досягненнями культури європейського Відродження; виявити цивілізаційний вплив культури Відродження на формування сучасного західноєвропейського суспільства.</p>
<p>Чому можна навчитися (результати навчання)</p>	<p>Отримати ґрунтовні знання фундаментальних досягнень культури західноєвропейського Відродження, загальних та специфічних рис мистецтва Ренесансу, а також форм його прояву в окремих країнах Європи; поглибити розуміння основних закономірностей культурної еволюції в перехідний період від середньовіччя до нового часу; набути знання про життя і побут європейців ранньомодерної доби; з'ясувати особливості світогляду людини епохи Відродження; аналізувати джерела та історіографію з окресленої проблематики, застосовувати сучасні підходи до їх трактування; вести конструктивну дискусію; інтерпретувати результати</p>

	власних наукових досліджень та формулювати обґрунтовані висновки.
Як можна користуватися набутими знаннями і вміннями (компетентності)	<p>Студент зможе отримати ґрунтовні знання сучасного наукового інструментарію дослідження культурних явищ та процесів; вміння аналізувати і узагальнювати явища та події культурно-цивілізаційного процесу, давати їм оцінку. Вивчення курсу сприятиме усвідомленню ролі та значення культури в житті, творчості та самоудосконаленні особи, в гуманізації суспільних відносин. Слухач зможе використовувати набуті знання для осмислення сучасних проблем культурного життя спільноти європейських народів. Здобуті знання та вміння дадуть змогу: вдосконалити вміння аналізувати нову наукову та науково-популярну літературу; вести самостійний пошук, обробку та систематизацію загальнонаукової інформації з різних джерел; аналізувати, оцінювати і прогнозувати політичні, економічні, культурні й соціальні події та явища; вільно оперувати спеціальною термінологією; презентувати і обговорювати результати наукових досліджень. Знання, отримані при вивченні дисципліни, дозволять професійно і толерантно вести дискусію, аргументувати свою думку, генерувати нові ідеї для вирішення наукових і практичних завдань, зокрема у міждисциплінарних галузях.</p>